

De jeugd en de toekomst

door Wilfred Smit

Op het weekeinde van 26/27 juni heeft onze manlijke jeugd op de Golfclub „de Dommel” een van de belangrijkste wedstrijden gespeeld als kwalificatie voor de ploeg die in juli naar het Europese Teamkampioenschap zou gaan. Het was de Round Robin (voor negen spelers) die een zware test betekende, maar de eerste prijs is dan ook een fraaie trofee. De gezonde, sportieve rivaliteit tussen een aantal junioren, die allen aardig wat en geen van allen alles of zelfs maar heel veel van golf kunnen kennen, bood leuke strijd, die alleen zondags wat (hard)vochtig moest worden onderbroken, als de onweers wat al te dreigende vormen aannamen.

Tussen deze drieballen door streden tevens twee meisjes met inzet van alle charmante krachten in 36 holes matchplay om de laatste plaats in het meisjesteam voor Venetië, maar aangezien mijn aandacht meer op het spel van de jongens was gericht en Felicia mij weliswaar vriendelijk doch beslist een interview weigerde, op mijn vraag of zij in bad zingt of galmt, moet ik volstaan met te vermelden dat zij met 5 en 3 won en dus naar Venetië zou gaan.

Bij het negental jongemannen ontbraken Carel Braun en Teun Roosenburg, die als derde en vierde van De Witt Puyt's discipelen in het herenteam voor Lausanne waren gekozen (zoals dat al eerder met Vic Swane en Piet Hein Streutgers was gebeurd). Waren zij er wel geweest dan had de Round Robin — althans de strijd om de eerste plaats — wellicht een wat spannender verloop gehad.

Moeiteloos

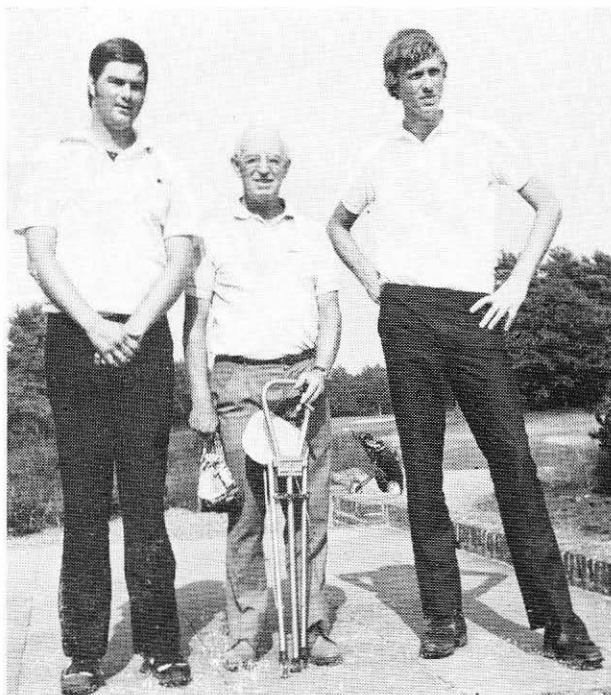
Betrekkelijk moeiteloos, doch goed geconcentreerd en accuraat spelend, won Robert Zingel uit Amsterdam met 15 van de maximaal 16 punten het toernooi. In de eerste ronde gehandicapt door autopech en een achterstand van vier holes op de vijfde tee, verloor hij één punt (all square) aan Eric Hertz-

berger, doch alle andere tegenstanders bleven het antwoord schuldig op zijn zeer lange drives, die opvallend weinig het midden van de fairway misten. Goed geslagen approaches en beheerst, agressief putten, zorgden voor ronde-in ronde-uit 35-38 en regelmatige ups.

Daan de Roos bereikte een verrassende tweede plaats, juist vóór de op eigen baan spelende Eric Hertzberger, die door een slechte approach op de 18de met één klap twee punten verspeelde en als derde eindigde. Vierde werd Norman Tjon Pian Gi, die door in de laatste ronde tweemaal te verliezen een betere klassering vergokte. Doch juist Norman is de enige geweest die het Robert Zingel heel lastig heeft gemaakt, door pas op de 18de — ondanks een

De deelnemers aan de Jeugd Round Robin; v.l.n.r., staand: Rob Zingel, Norman Tjon Pian Gi, Frans Jan Postma, Dick Theunissen, Tony Trienen, Steven Hovius; zittend: Bernard van de Weert, Daan de Roos en Eric Hertzberger.

Leermeester en leerlingen: Piet Witte tussen de nieuwe jeugdkampioen Tony Trienen (rechts) en de finalist Rob Zingel (links).

prachtige bunkerslag — met 1 hole te verliezen. Zowel de nummers 2, 3 als 4 kunnen zeer tevreden zijn over het geleverde spel, waarin goede vooruitgang viel te bespeuren.

Persoonlijk heb ik op „de Dommel” altijd het plezierige gevoel, dat goed spel ook goede resultaten geeft, terwijl het lange ijzerspel maar zelden op de proef behoeft te worden gesteld; de verre van brede fairways met goed geplaatste bunkers vereisen echter voortdurende accuratesse.

Verrassing

Op de gedeelde 5de plaats met 7 punten eindigden Frans Jan Postma en Tony Trienen; vooral het spel van de mij nog onbekende Tony heeft mij aangenaam verrast. Een opvallende rust in de zeer „upright” geslagen swing, voortreffelijke ijzers naar de vlag, beheerst chippen, doch een mijns inziens niet goed uitgevoerde puttingstroke resulteerden in een beperkt aantal punten. Zijn spel rechtvaardigt echter de idee dat er veel meer inzit.

Langzamerhand ben ik in de lagere regionen aangeland en daarin vertoefde de clubkampioen van „de Pan”, die een zeer matige indruk achterliet en echt wel beter kan. Dick Theunissen van „de Dommel” en Hovius sloten de rij; ik begrijp wel dat één de laatste moet zijn, maar Steven, moet dat nou? Tot slot van deze nabeschouwing een paar staaltjes van enkele deelnemers. Zingel op de 1e: een drive + ijzer-6; op de 9e een drive + ijzer-5; in de laatste ronde drie birdies in de eerste zes holes. Op de 6e hole zag ik in één passage vier birdies-3. Eric en Bernard solliciteerden op de 2e naar een hole-in-one. Daan deponeerde een approach in de hole en er is echt nog wel meer te vertellen, doch er komen nog de 36 holes strokeplay, de Jeugdkampioenschappen en — wat mij betreft — het Europese Jeugdteamkampioenschap in Parijs. Uw geduld en mijn schrijfvaardigheid zullen een recht-

Tony Trienen ontvangt de befaamde uit 1929 daterende Gardiner Cup voor zijn overwinning in het Jeugdkampioenschap, uit handen van de voorzitter van de Eindhovense Golf, jhr. H. A. van Riemsdijk; naast de heer Van Riemsdijk de trotse captain van de jeugd, de heer A. E. de Witt Puyt.

evenredig verloop hebben, denk ik zo, dus kijkt u nu maar naar het Round Robin-schema.

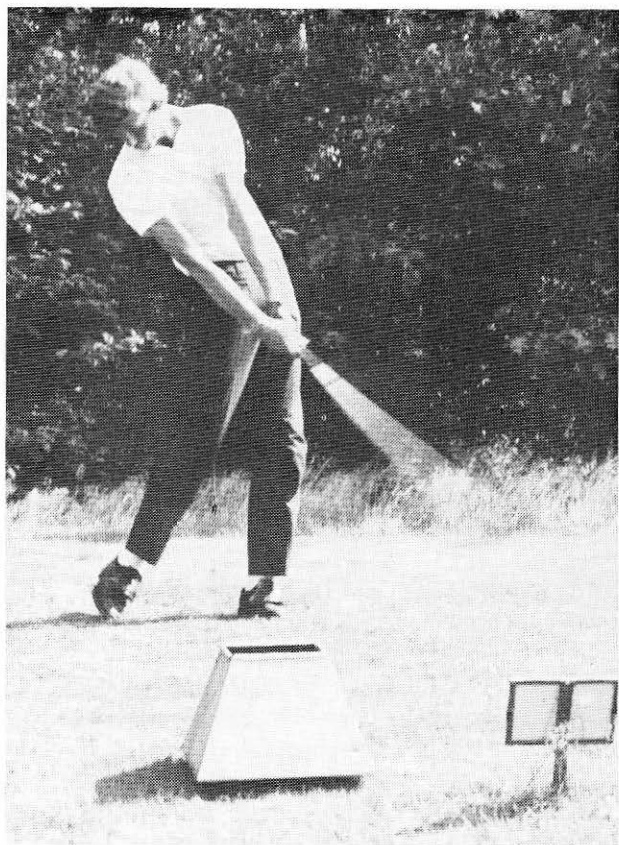
Strokeplay

De 36 holes strokeplay op „de Pan” rechtvaardigt wat ik hier boven over Tony Trienen heb geschreven, toen ik werkelijk nog niet wist dat er voor hem twee safe ronden van 76 in het vat zaten, die hem met totaal 152 royaal de eerste prijs zouden opleveren, op enige afstand gevolgd door de uit Lausanne teruggekeerden Carel Braun en Teun Roosenburg, terwijl Robert Zingel de vierde plaats bezette. Met deze vier, Eric Hertzberger en Norman Tjon Pian Gi is er bepaald een sterk team naar St. Cloud gegaan om de Nederlandse kleuren te verdedigen en het in 1970 zwaar beschadigde Nederlandse prestige in Luxemburg te herstellen. De eerste flight van zes uit 13 landen moet er in St. Cloud inzitten.

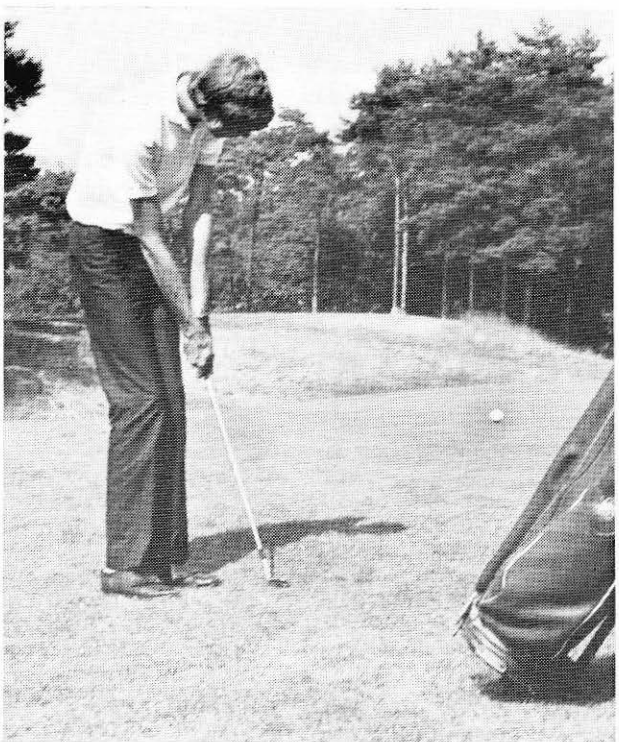
Behalve dat Jan Pieter Herweijer in de strokeplay na een ochtendronde van 90 zich met bijna een slag per hole herstelde tot 74 (de beste ronde van de dag) en Frans Kalhorn met 143 keurig de netto-prijs in de wacht sleepte, waren de scores op de zéér verbeterde baan in Huis ter Heide niet om er veel woorden aan te verspillen. Over dus naar de Jeugdkampioenschappen, die veel boeiender waren dan de dorre — doch zoveel zeggende! — strokeplay.

En nog eens Tony en weer Joyce

De warme Eindhovense Golf was de basis waar 16 jongelieden werden voorafgegaan door zeven meisjes. Dat de in volle training zijnde Joyce (u weet haar achternaam toch wel) en Marischka (zij heeft een broertje dat ook zo aardig speelt) de finale zonder zwaar werk bereikten, zal niemand verwonderen. En dat Joyce won (voor de vijfde achtereenvolgende keer) ook niet. Doch Marischka

Twee actiefoto's van Tony Trienen, die inmiddels is gekozen in het Europese Jeugdteam

gaat beter spelen, had aanvankelijk ook het beste van het spel, kwam 2 up op de 6e, doch met name drie putts op de 8e luidden het begin van verloren holes in en tenslotte werd het 4 en 3 voor Joyce. In de voorhoede-gevechten streden Claire Boot en Anita van der Poel tot de 20e en Felicia stuurde Cornelia wat voortijdig naar haar aanstaande echtgenoot terug. Dat mocht best, want zondags vertrokken de meisjes naar Venetië, waar godelend of niet, het Europese Meisjes Teamkampioenschap zou worden gespeeld. Mevrouw Swane was niet erg optimistisch; ze klaagde niet over de hitte, maar wel dat de kracht van het team niet toeneemt en die van de andere teams wel. Hopen maar. (En hoe is het meegevalen! Red.).

De vlam in de pan

Bij de jongens bleef de strijd niet tot een enkele partij beperkt. Reeds zaterdagmorgen zat de vlam al letterlijk en figuurlijk in de pan. Daan de Roos stuurde op de 19de Bernard van de Weert met vakantie, alvorens zelf cervol tegen Zingel te sneuvelen. De tweevoudige kampioen Carel Braun kon, ondanks maagkrampen, Eric Hertzberger nog wel de baas, maar moest zich zondagsmorgens tegen Tony Trienen met één hole gewonnen geven. Die zondagmorgen moest ook Teun Roosenburg afhaken; ondanks Teun's fel verzet met birdies en pars bereikte Robert Zingel de finale. Hij was nog wel 1 down aan de turn, doch speelde de tweede negen zulk smetteloos golf dat hij op de 17de won en de tweede international uit de eindstrijd hield. Helaas heeft die eindstrijd niet helemaal geboden wat wij hoopten. Tony Trienen ging foutloos van start met een straatje pars en kwam daarmee 5 up, mede door telkens kleine slippertjes van Robert. Wel ritselde deze laatste nog wat sterke staaltjes tevorschijn — met name een juweel van een birdie op

14 — maar op 16 wist Tony met een gave par-3 voor het eerst het Jeugdkampioenschap te winnen. Het was iets van „hij kwam (naar Nederland), hij zag (de Round Robin) en won (het Jeugdkampioenschap).

Post scriptum

Het jeugdteam vertrok op 13 juli naar Luxemburg om daar temidden van 103 deelnemers aan het Amateurkampioenschap wat internationale oefening op te doen.

Dat Luxemburgse Internationaal Amateurkampioenschap heeft langzamerhand een reputatie opgebouwd van prachtig weer, buitengewone gezelligheid en een zeer sterke bezetting. Want niet alleen Hertzberger (senior dan) behoorde met d'ondergetekende tot de deelnemers, ook Swane en Meertens kwamen hun krachten meten met rondreizende amateurs die voor een birdie meer of minder hun hand niet omdraaien. Zo was daar een schilderachtige figuur als Francis Craig, die de 9-holes strokeplay won met bruto 31. Het jeugdteam bleef overigens compleet verdienstelijk onder de 40 (2 x 35, 1 x 36 enz.) Dezelfde langharige Craig moest echter in de tweede ronde afhaken tegen Tony Trienen. (Tenslotte is het jeugdteam allergisch geworden voor lange haren!) Tony 2 down en 2 te gaan, deformeerde op 17 de hole met een putt van zo'n 25 yards („for life”) tot een soort ovaal (maar hij zat!) plukte op 18 met een birdie-4 het all square en haalde op de 20e hole de frontpagina's door te winnen. Bravo!

Carel, Victor, Lout zijn ook nog in de strijd. Teun verloor op de 19de. De stemming in het team is prima. Zondag (dat was 18 juli) op naar St. Cloud.

Wij groeten u allen hartelijk.

MEISJESKAMPIOENSCHAP

	Joyce de Witt Puyt	
Felicia Bogerd		Joyce de Witt Puyt 6 en 5
Cornelia Nijenbandring de Boer	Felicia Bogerd 2 holes	
Anita v. d. Poel		Joyce de Witt Puyt 4 en 3
Claire Boot	Claire Boot 20e hole	
Kitty Stuuroop		Marischka Swane 5 en 3
Marischka Swane	Marischka Swane 7 en 6	

JONGENSKAMPIOENSCHAP

C. Braun	Braun 8 en 7									
W. Storm		Braun 3 en 2								
E. Hertzberger	Hertzberger 8 en 6									
F. Kalhorn										
N. Tjon Pian Gi	Tjon 7 en 6									
W. Mock										
T. Trienen	Trienen w.o.									
K. Lips										
S. Hovius	Herweyer 5 en 4									
J. P. Herweijer										
B. Nolte	Roosenburg 2 en 1									
T. Roosenburg										
D. de Roos	De Roos 19e hole									
B. v. d. Weert										
D. de Looze	Zingel 5 en 4									
R. Zingel										

JEUGD ROUND ROBIN

	Daan	Norman	Tony	Erik	Robert	Steven	Bernard	Dick	Frans Jan	Totaal	
Daan de Roos		1 a.s.	2 1 hole	2 1 hole	0 3/2	2 6/5	1 a.s.	2 3/2	2 7/5	12	II
Norman Tjon Pian Gi	1 a.s.		2 2/1	0 5/4	0 1 hole	2 5/4	2 2 holes	2 5/3	0 4/3	9	IV
Tony Trienen	0 1 hole	0 2/1		0 1 hole	0 3/2	2 4/3	1 a.s.	2 5/4	2 3/2	7	5/6
Erik Hertzberger	0 1 hole	2 5/4	2 1 hole		1 a.s.	2 4/2	0 1 hole	2 6/4	2 1 hole	11	III
Robert Zingel	2 3/2	2 1 hole	2 3/2	1 a.s.		2 2 holes	2 4/3	2 6/5	2 8/7	15	I
Steven Hovius	0 6/5	0 5/4	0 4/3	0 4/2	0 2 holes		0 2/1	0 3/2	0 2 holes	0	IX
Bernard v. d. Weert	1 a.s.	0 2 holes	1 a.s.	2 1 hole	0 4/3	2 2/1		0 1 hole	0 2 holes	6	VII
Dick Theunissen	0 5/4	0 5/3	0 5/4	0 6/4	0 6/5	2 3/2	2 2 holes		1 a.s.	5	VIII
Frans Jan Postma	0 7/5	2 4/3	0 3/2	0 1 hole	0 8/7	2 2 holes	2 2 holes	1 a.s.		7	5/6